creditur eis in eo q̃ dicunt aliquem expulsorem consiliarium vel fautorẽ. ille tũ cui hoc impingit̃ habet se sup eo defẽdere. et sic intelligas supradcã. qd̃ creditur assertioni

a Assertõibus. ꝗ multa spẽalia. iudicis. Item qd̃ creditur sine iuramento. et q̃ vni soli. et in causa ꝓpria. regulariter cõtra. de ꝓba. quoniã. de testi. venẽs. et. c. licet. et. c. nup. vbi de ꝗ. ⁊ de cõ. di. iij. puulos. iiij. q. iij. nullus. cũ similibus. Jo. an.

b Conscietiã. con cor. de renun. nisi. i fi. d̃ vo. c. fi. de ꝓp. statutũ. §. assessorẽ. li. vi.

c Premissis casibus. ergo alios processus vicini nũciare nõ tenẽt̃. ꝑ. ri. q. iij. cure. de treu. et pa. c. i. So. patz per ꝛam sequentẽ. Mã factos in alienis diocesibus dure/rint faciendos denuncient vel denũciari faciãt p suas dio. quicini epi cũ ab eis fuerint requisiti. Per premissa q̃z nullũ ex trãscursu tpis quãticũq̃z vel alias q̃ quo mõ locorũ diocesanis vel alijs quibuscũq̃z iurisdictionẽ hãtibus in locis p̃missis in quib̃ p̃dicti epi sic expulsi iurisdictionẽ ut p̃dicit̃ exercebunt p̃iudicium generetur.

extra fcis in eo q̃ dicunt aliquem expulsorem consiliarium vel fautorẽ. ille tũ cui hoc impingit̃ habet se sup eo defẽdere. et sic intelligas supradcã. qd̃ creditur assertioni a Assertõibus. ꝗ multa spẽalia. iudicis. Item qd̃ creditur sine iuramento. et q̃ vni soli. et in causa ꝓpria. regulariter cõtra. de ꝓba. quoniã. de testi. venẽs. et. c. licet. et. c. nup. vbi de ꝗ. ⁊ de cõ. di. iij. puulos. iiij. q. iij. nullus. cũ similibus. Jo. an.

b Conscietiã. con cor. de renun. nisi. i fi. d̃ vo. c. fi. de ꝓp. statutũ. §. assessorẽ. li. vi.

c Premissis casibus. ergo alios processus vicini nũciare nõ tenẽt̃. ꝑ. ri. q. iij. cure. de treu. et pa. c. i. So. patz per ꝛam sequentẽ. Mã factos in alienis diocesibus. extra p̃dcos casus exeq̃ non tenent factos in ꝓprijs sic ut in cõtrarijs.

d Ab eis. nõ vidz ergo sufficere qd̃ requiratur a tercio etiam cuius interest.

e Requisisti. de fo. cõpe. postulasti. e. ti. romana. ad fi. li. vi. epus requirẽs illos nõ faciẽtes punire nõ posset. aget si coram illius supiore ut illũ cogat et puniat. de iurepa. nullus. nisi iustam hãt cãm nõ parendi. ut qz notorie sunt iniusti. de of. del̃. si qñ. de of. leg. studuisti.

f Quãticũq̃z. etiã cuius initij vel ꝓrij nõ sit memoria qd̃ alias releuat ab onere. ꝓbandi titulũ. de ꝓscrip. c. i. li. vi.

g Hãtibus. hãt enim q̃ũq̃z inferiores in loca vel ꝓsonas epalẽ iurisdictionẽ vel q̃si. de puil̃. abbates. in fi. li. vi.

h Vt p̃dicit̃. dat intelligere q̃ si alias inter subditos ipõrũ diocesanorũ iudicarẽt̃ hãt p taciturnitatẽ et tpis lapsum ei p̃iudicari posset. sed isto casu cũ hoc faciunt iuris auẽte diocesanis nulla negligẽtia p̃t ascribi. ergo nec cõtra ipsos p̃scribi.

i Bene/ ecertas ꝓsonas vel causas acquirat possessionẽ illius generalẽ vel spãlẽ. et qñ p̃scribat satis scripsi post in noẽ. de capel. mo. c. ij. ⁊ de hoc in spe. de iur. o. iu. ad fi. v.

Quod etiã. et de p̃scrip. §. i. v. sed pone miles.

Causa. se sũmat. hendit minora et maiora beneficia et p̃bẽdas. de hoc de reg. iur. c. i. li. vi. in nõ hãtibus aũt non hz ꝗ locũ. etiã si de

l Hãf. ciali. op̃/ recia ut de ꝓprietate sit questio. fa. qd̃ dixi. s. e. cõ. de iud̃. dispendiosam. sup v. beneficijs. p querelam. videbat̃

m Per appellationẽ. fortius si/ aũt q̃ illud sup q̃ appellatũ erat esset p appellatõis iudicẽ cognoscendũ. vñ coram iudice appellatõis nõ fit recõuentio. de hoc scripsi de mu. pe. c. i. ꝓgnoscat ergo illud solũ sup q̃ appellat̃ siue ante sententiã fuerit appellatũ. ad hoc §. de ap. appellãti. cũ suis ꝓcor. siue a snia. ij. q. vi. ad fi. siue extra iudicium. de el̃c. ut circa. li. vi. Ex quo deuoluta ẽ cã p dec. i. de el̃c. li. vi. nõ expectato appellatõis euentu noluit papa ꝗ licere. et ꝗ probat. v. §. decernimus. p qd̃ ꝓpẽdet̃ ad iura p̃dicta. Potest etiã dici q̃ decre. ut circa. locũ nõ habet cũ quis suũ ꝓseq̃tur interesse. ut. s. e. cõ. de elec. constitutõem. in prin.

n Ad se. ap. in inferiorib̃ g̃ secus. formã dec. i. de e/

o Deuoluta. ita q̃ cã ipa ẽ i curia fm/ lecti. li. vi. ut qz ꝓpellatio legitime interposita est. e. ti. ut circa. et appella/ to legitime insinuata. ut in cle. s. de elec. causam. et §. debitũ tps. ut ibi. §. penul. enĩ equaliter artat ꝓstõ. i. de el̃c.

p Appellato. vtrũq̃z/ vtq̃z ergo sentiat ꝓmodũ sic̃ on̄ de reg. iur̃. qui sentit. li. vi.

q Spoliãtis. p hoc ptz q̃/ loquitur in possessorio. an in tentari possit p cũ qui petitoriũ intentauit illo pendẽte notaui et dixi. s. e. pastoralis. sup. iij. glo. que gloia incipit in ea pte qua dicit ante medium q̃ de possessorio p̃t rediri ad iudiciũ ꝓprietatis. reprobari videt̃ p hũc textũ Si enĩ speciale hic inducit̃ in odiũ spoliantis q̃ suspẽso petitorio trãsit̃ ad possessoriũ. ergo id non licebit in casu cõuerso in quo casu cessat Pz glo. duplicit̃ p̃t defendi. s. qz nõ dicẽ q̃ suspẽso possessorio redeat̃ ad petitoriũ. sed q̃ de possessorio inchoato reditur ad petitorium. quod potest intelligi renunciato priori iudicio. Item volens dicere q̃ suspendi et pẽdere possit possessoriũ dicet hoc speciale hic addi in causa appellatõis ut dixi in glo. fortius. ut qd̃ ibi olim non licuisset hodie liceat in odium spoliantis.

r Cõclusionẽ. q̃ licet fieri possit ut/ cialib̃ p̃t omitti §. de v. sig. sepe cõtingit. fcã ergo ꝓcl̃one ꝗ nõ licebit. quod verũ puto nisi in casu dec. pastoral̃. in fi. s. e. ut siẽ. ꝗ in alijs causis nõ hãficialibus tũc liceret. sic et in ista. saltẽ eo casu quo suspendit petitoriũ inchoatũ a se. in quo loquitur illa decre. dere. sine metu ꝓdemnationis expensarum.

s Suspen/ ut dixi. e. t. pastoral̃. sup v. agi potest.

t Et. p vel. ff. de v. sig. sepe. de ꝓp. c. ij. vbi de hoc.

u Aduersario. ꝗ lẽa ⁊ sequẽs approbare vidz qd̃ no. Jo. ij. q. ij. c. i. et. s. de or. pg. c. fi. gof. inno. et ab. de testi. spo. ex ꝓqõne. s. qñ sup eadẽ re intentat vn̄ petitoriũ alter sup illa intentat possessoriũ recupande. prius audit̃. et sic vtilius est sibi agere q̃ꝗ excipe qd̃ host. nõ placuit qui dicebat ex vi actionis eũ nõ prius audiendũ sed simul dicens q̃ in decre. ex p̃qõne. prius excepit postmodũ egit ut ibi scripsi.

x Solo. quasi nil habeat docere de petitorio. et p hoc videtur q̃ petẽs restõnem hãficij nõ habeat iustificare possessionẽ vel ꝓbare titulũ. de testi. spo. in lẽis. contra. de fi. p̃s. constitutus. vide qd̃ ibi dixi sup glo. ij. et qd̃ no. ost. in sũma. de test. spo. §. in casib̃. v. quid ergo. volẽs defẽdere ꝓtra hũc textũ rñdebit p dec. ex pte. de testi. spo. vbi intentans possessoriũ. ꝓbat ꝓiugiũ. et p dec. ad decimas. e. ti. li. vi. Aliud est ergo intentare petitoriũ aliud iustificare possessoriũ ex titulo vbi natura possessorij hoc requirit. sed vide quod dixi in p̃. dec. ex pte. ĩ glo. q̃si dicat. vltra medium.

Si aũ. se sũmat ⁊ det̃minat casũ dubiũ circa decre. eũ qui. e. ti. li. vi. et qd̃ ibi tãgit arcb̃. et qd̃ no. de re iud̃. inter monasteriũ. in vlti. glo.

5 Sniam. et sic oportet appellationẽ iustificari solũ ex v e ritate grauaminis illati ꝓpter qd̃ appellauit. ut §. de ap. appellanti. ferẽs. si detulisset sententia postea p ipm lata

a Nõ de/ nõ valuisset. qd̃ dic ut de ap. cũ appellatõib̃. li. vi. hũ aũt fecit iudex nõ deferẽdo. ex quo putabat ex falsa causa appellatum. nunq̃ enĩ reuocabit̃ qd̃ p eum fiet nisi

prius iustificet appellatio. qd dic ut. e. ti. nō solū. li. vi.

a Non citato. qz citare nō tenet ut in pd. decre. cū qui.

b Absentē. fortificabāt dubiū ꝗ duo q citatus fuit ⁊ q fuit absens ꝓ que apta videbat contumacia in non venendo ut. J. dicam.

c Promulget. qd potuit si lis erat cōtestata. et liq̄bat de cā. s. e. put. et idē si nō erat ꝓtestata. sed erat de casibus q̄bus ꝓcedi ꝑt ad sniam lit. nō cōtestata cōtra contumacē. qui habet ut lit. nō cōte. qm̄. in textu et in glo.

d Debitū. scz debitū et a tpe noticie. de ap. cōcertationi. li. vi.

e Appellare. nō. inno. et post eū ost. de ap. dilecto. ut ibi scripsi in fi. vi. glo. ⁊ guil. in spe. de sent. ꝓla. §. iuxta. x. q̄d ergo si appellatio. q appellans aū sniam q̄ postea appellat a snia ꝓ hoc nō renūcie et prime appellatōi nec sniam ratificat. geminatio enī appellationū nō submittit. sed subtrahit appellātē a iudicis ptāte. xxi. q. ij. lothar⁹. de ap. bone. et. c. dilecte. nō ob. ff. rē ra. ha. l. ij. §. falsus. qd solue ut no. ber. de re iud. c. i.

f Manifeste. ut qz nulla cā fuit ibi exp̄ssa vel non legitima dato q esset vera. vel licet legitima manifeste falsa vel iā ꝓnūciatū essz illā falsā et nō appellatū. Et aduerte qz ꝓbare vidz ꝗ lra. q vera cōtumacia in nō venēdo non impedit appellantē nisi sit manifesta ut sic in vera cōtumacia distinguat inter manifestā et dubiā. appellans enī friuole et recedens vere cōtumax est. et tū si ꝗ nō est manifestū appellat. et fm ꝗ intelligēda videntiura que dicūt ꝓtumacē in nō veniendo nō appellare. ij. q. vi. §. sunt quoq. in prin. xxiij. q. iij. de illicita. C. de iud. ꝓperandū. §. cū aūt. quoq ap. nō re. l. i. C. e. ti. In nō venēdo ideo dixi qz ꝓtumax ī nō parendo appellat. ff. de ap. creditor. §. iussus. et pro ratōe diuersitatis dicit ibi glo. q iste peccat in vno tm̄ ille in duobus qd intelligo q iste venit sed nō paret. ille nec venit nec paret. et guil. in spe. de ꝓtu. §. i. v. et no. primo distinguit duplicē cōtumaciā. verā et p̄sumptā. sedo triplicē scz euidentē verā et p̄sumptā dicēs q verus cōtumax quē citatio ap̄p̄hendit nō audit appellans et multo minus euidens. Et euidentē vocat cōtumaciā illius qui dixit se non venturū. et an sufficiat ꝗ extra iudiciū dixisse nūcio citanti vide qd no. de sen. ex. venerabilibus. §. secus. li. vi. Verā illius quē citatio ap̄p̄hendit. Fictā vel intetp̄tatiuā citati ad domū quē citatio non ap̄p̄hendit. Ja. de are. ꝓtūaciam quā sup̄ dixi euidētē dicebat xissimā. ⁊ dicebat fictū contumacem appellare. verū venientē ⁊ iudice sedente pro tribunali restitui ad appellandū. ff. de in inte. resti. l. diuus. verissimū nullo iure ad appellandū admitti. ff. ex q̄. ca. in pos. e. fulcini⁹. §. fi. Sed circa ꝗ ē sciendū. q in xo ꝓtumace q̄d duplex ē opi. et in ficto q̄d duplex. nā aliqui dicūt verū quem sup̄ dixi euidentē vel xissimū alij inuentū. alij nō inuentū tūc demū si se citatū nouit alij citatū ab hoīe. Itē quidam dicūt fictū inuētū q dixit se vēturū vel tacuit sed nō venit. ⁊ hāc eē recitat glo. ul. in. l. fi. ff. de resti. in inte. Alij dicunt hūc verū sz nō fictū nō inuentū. et fa. qd no. in. l. ex cōsensu. §. f. ff. de ap. Tercij in nō inuēto distinguūt an citatio postmodū ad ip̄m peuenerit. ⁊ sit verus an nō. ⁊ tūc sit fict⁹ et fa. qd no. in. l. i. §. i. ff. qū ap. sit. Alij dicūt fictā cum ius citat. veram cū citat hō. qz nūcius tē. ff. de arbit. celsus. et

se et ab aduersario ītētatū
i solo possessorio ꝓcedēdo

De dolo et contumacia.

Si ante diffinitiuā
sniam a iudice q̄s
appellādo recedat
et iudex sue appellatōi non
deferens eo citato vel etiā
nō citato vlterius in cā ꝓ-
cedens ꝓtra ip̄m etiā absē
tē sentētiā diffinitiuā pro
mulget. poterit idem ap-
pellans a dicta sententia
infra tpus debitum appel-
lare nisi eius prima appel-
latio essz friuola manifeste

facit qd no. cōpost. de elec. ca. i. li. vi. sic vera interpellatio fit exp̄sse ꝓ hominē. ff. de vsur. moza. ficta q̄ tacite fit ꝓ legē ut in ꝓsona minoris. ff. de l. ij. l. ticia seya. §. vsuras. C. in qui. ca. in inte. re. l. minor. De vero et ficto placet opi. ij. reprobata prima et q̄rta. et licet tercia in se sit vera. qz vere iudici cōtumaciter resistit is qui nō inuentus citatōis noticiā habuit et nō venit. tū quia id iudicialiter nō ꝓstat ⁊ exp̄sūptione iudicamus habem⁹ illū ꝓ ficto. vbi iudicialiter ergo ꝓstaret haberetur ꝓ xo. et sic possz intelligi. §. sin autē. de q̄ submittā Itē sciendū q circa contumacis appellationē ē opi. eē q̄d duplex. Cōis hz q fiet appellat. C. quō et qū iudicē. ab eo. ff. qū ap. sit. l. i. ī fi. C. de libe. cā. si is. et fa. hec decre. Sed a singularis opi. Ja. bal. et odof. quā sequebat dn̄s meus in. l. ꝓperandū. q etiam ficte cōtumax nō appellet. ⁊ hoc dicūt ꝓ. §. sin aūt. e. l. de iud. et post edictū in fine sine suppletōe addendo. sed ut ibi dicit glo. si finis ille loquerēt de eo qui nec vere nec ficte contumax esset nō esset appellatio necessaria. qz ip̄o iure snia nulla. et si ponas qd ibi dicit. audiet beneficio nullitatis sine appellationis remedio nō cōuenit rñsio narratis contra illud. de fi. instru. inter. §. ceterum. Alij dicūt ficte contumacē appellare posse qui venit iudice sedente ꝓ tribunali. alias nō appellat. et sic intelligūt. §. sinautē. Alij dicūt nedū fictū sed etiā verū appellare posse dūmō nō sit manifestus quem supra vocaui euidentē vel verissimū. et ꝓ hijs facit ꝗ lra. et de sen. ex. venerabilibus. §. idem est. vbi videt exp̄ssum q citatus nō veniēs sit p̄sumptiue cōtumax. qz potuit impediri sic q venire nō potuit. cū ergo eo casu beneficio absentie restitueret ꝓtra sententiā. de re iud. cū bertold⁹. de resti. in inte. ex lris. et de ꝗ. ff. de dā. infec. si finito. §. si forte. de re iud. q̄sitū. forti⁹ ergo bñficiū ꝓbabilis absentie illū excusabit a ꝓtumacia ut appellare possit ut pñs ⁊ obtinere snīaz retractari ꝓt iniquitatē sui. nō ꝓter absentiā tm̄. fateor tū q vbi pñs appellare non posset. ut qz tercio citat⁹ tunc necēaria esset restō de qua in p̄dictis iurib⁹. Et ex hijs cōcludi posset et scio q nouū videbit q si cōtumax qui nō venit appellat. iudex a quo appellat si scit illum euidentem vel verum cōtumacem appellatōni non deferet. sed in causa vel executione ꝓcedet. iudex tamen ad quem appellatōz recipiet et prius de hoc p̄iudiciali cognoscet scz an potuerit appellare. et si causa cognita inuenerit illū manifestū et euidentē ꝓtumacē vel verū siue inuentū siue non inuentū qui tū postea citatū se nouit nec apparet ip̄ius iustū impedimentū vel excusatio. et sic contempsit ꝓnūciabit appellationem non deuoluere. et in appellationis causa non procedet. Si vero sibi constabit illum licet inuentum fortius non inuentum qui postea se citatum nouit iuste impeditū. ꝓter quod venire non potuit. vel saltē excusabilem. ut qz credidit terminū ꝓrogatū. de resti. in inte. ex lris. et facit qd ibi scripsi post vin. et tan. cū ꝓ hoc appareat eū nō fuisse ꝓtumacem. quia non contempsit. ff. de re iud. contumacia ꝓnunciabit appellationem deuoluere. ⁊ de illa cognoscet. et est si. quod scripsi. s. d ap. ad ꝗ si ī vna. et. s. de resti spo. sollicite. de testi. veniens. ij. de ap. nō solū. li. vi. in. iij. glo.